

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEK, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Patriër verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Grootte Markt, n° 37-39, te Tongeren.

TONGEREN, DEN 8 JULI 1899. VAN ALLES WAT.

Men begint klaar te zien in de walgelijke comédie, door de tritige kluchtspelers der linkerzijde gespeeld.

't Is niet op het wetsontwerp, door het ministerie neergelegd, dat zij het gemunt hebben, het is op het ministerie zelf, en meer in het bijzonder op den achtbaren heer Vandepereboom, die hem stoorde door zijne lange ministerieele loopbaan, en in wiens omverwerping zij maar niet gelukken.

M. Vandepereboom maakt zich te dien opzichte geet de minste illusie; met die bewonderenswaardige korbloridigheid, op welke de beleediging en de bedreiging geen vat hebben, zegde hij verleden week aan zijne gewedijde aanvullers: » Indien ik een ander twerp had neergelegd, zoudt gij het met hetzelfde woede bestreden hebben. »

Niets is gegrond dan deze opmerking, na daarom heeft men niet heel veel vertrouwen in de gevoelens van verzoening, ten slotte aan den dag gelegd door de linkerzijde, overwonnen, ontzenuwd, maar niet berouwwend nochtans.

Nauwelijks hadden de plegers van den socialistischen parlementairen oproer de Kamer verlaten, of zij zonden aan hunne vrienden in de provincie het ordewoord: » Zet de woeling voort; ga voort met het ontzigen van het ministerie te eischen. »

Deze trek geeft den staatstaf van hunne goede trouw.

Maar zie, er treden in schijn minder geweldigen, in werkelijkheid gevaarlijker tegenstrevers op het toneel. Dit zijn de doctrinairen, vertegenwoordigd door de burgemeesters van Antwerpen, Brussel, Gent en Luik.

Wat zijn zij naar het paleis van Laeken gaan doen? Reeds van den dag te voren hadden zij een gehoor bij den Koning gevraagd en 's M. Buls die zijne collegas binnenleide.

Het doel van dit buitengewone optreden was, den Koning te verzoeken tusschen beide te komen, om het wetsontwerp te doen intrekken, 't welk het de oppositie behaagd heeft aan te klagen als een kiesaanslag; maar men versta dat M. Buls verder is gegaan, en hij de vrijheid heeft genomen den Koning te doen verslaan, dat hij andere ministers moest nemen.

Indien de burgemeester, die op zijnen dienststaat de weinig roemrijke blaafzijn van den 7 september 1884 heeft staan, werkelijk zoo vrij is geweest als Z. M. een zoo onbeschamden raad te geven, dan hoop ik dat de koning hem streng op zijne plaats zal gezet hebben.

Men schat op 30,000 fr. die de stad Brussel zal te betalen hebben voor het hersellen der stoelrijke schied, door de werkmakers aangereikt; het verbrjzelen van ruiten, beschadigen van vitrienen, enz.

In de Kamer zelf heeft het mobilair veel geleden en verscheidene socialistische afgevaardigden hebben bunne lesenaars beschuldigd of ingestooten, door er lawaai mee te maken.

De eedboom der Kamer zal, tijdens de acaantie, het mobilair moeten doen herstellen.

Eene goede les voor de socialistische afgevaardigden zou zijn, hen de rekening ter betaling aan te bieden.

Potje breken, potje betalen, zegt het spreekwoord, en ik zie niet in waarom men

HET VOLK VAN DEN MIST

— Saal en sterk en stil, zoo moet het zijn; een brijje gerucht en wij zijn verloren.

— Zeker, senior, om middersaard, bij volle maan, heeft het feest plaats. Om middelsaard na den verkoop moet de gevagene Anglikaan hare trouwen met den gelukrijke koper; dat is de wijl van den oude, die om dat meisje bijzwoeren geworden is en eischt dat ze goed getrouwd werde.

— Wat gij zegt! lichte Xavier; wordt hij kwezelar? God dat wij hier een voortreffelijke rechtschidingswet bezitten. Ik kom bidden voor het meisje. Voor boonder onso, hoop ik haar wel te koop.

— Hoorder onsen voor een meisje! Een groote som, heerschapp, doch gij zijt rijk.

— Ondertusschen was de boot vastgelegd; de mannen waren den trap opgestoogen en oomiddelsaard daarop hoorde men de poort sluiten.

— Na weten wij alweer iets, fluitende Leonard. Verstaat goed, Otter, nu heb ik Pierre, de kapitein uit Madagascar, zij zijn mijn koch en Soa is een vrouw, die ons tot gids heeft gevraagd. Wij moeten dus de poort binnend, doch de echie Pierre mag oocht binnen komen en er mag ook geen schidwacht meer zijn om hem binnen te laten.

— Zoudt gij dat zies kansschieke, Otter, of moet ik het doen?

— Laat mij begaan, leas, die Xavier heeft ons de les gespeld; voor de rest ben ik soel en sterk en stil.

— Laet mij begaan, leas, die Xavier heeft ons de les gespeld; voor de rest ben ik soel en sterk en stil.

tekere personen binnen de g meezame wet zou stellen, zels al zijn zij volksvertegenwoordigers, wanneer zij moedwillig h t mobilair van den St at stak slaas.

Aangezien het die gedistingeerde volksvertegenwoordigers heeft behaagd, zich in de Kamer te gedraagen gelijk een welpopje van mensch zich zelf in eene herberg niet gedraagt; is het meeste wat men doen kan, het de gebraken potten te doen betalen.

En wat gaat men u doen? De minister heeft zijne wetsontwerp laten vallen, en dat is voor hem eene eerde verhouding dan een spijt. Maar wat zal men in die plaats stellen?

De raadpleging is open sedert vrijdag en niemand weet wat er zal uit voortspuiten.

Het verschil van zienswijze rechts is in den grond altijd hetzelfde, de eene redene eene breedere toepassing aan van de E. V.; de andere zien heel in de verdeling der grote arrondissementen, die onpartijdig zou gedaan worden door eene gemeentecommissie, te benoemen door de Kamer; eene derde strooming staat het statu quo, of de verdeling voor. De zinswijze in den schoot der rechtzigt is dus zoo verschillend als vóór de crisis. Ik merk evenwel een nieuw en gelukkig verschijnsel op: rechts wordt al dit verschil van zienswijze beheerscht door den gemeentamen wil, krachtigdadig het ministerie te steunen tegen de vijandseligheden en de indierlingen waaraan het is blootgesteld.

Wij mogen hopen dat bij dergelijk besluit, elk iets zal opofferen van zijn persoonlijk voorkeur, opdat het ministerie onaangenaam en zeggelrend uit dezen moeilijken toestand te voorschijn kome.

Beenderassen bestaat meestendeels uit kalk of fosforzuur. Men bekomt ze gemakkelijk op de volgende wijze: de beenderen worden op een blok in den bakoven gezet, terwijl men dezen heet om brood te bakken; daarna worden zij tot aschen verpletterd.

Het is dus aaschen die voordelig kan vermenigd worden in het voedsel van jonge opgroeiende dieren; zowel bij vee als bij kalveren en zwijnen. Zij verschaft hun de bestanddelen welke onmisbaar zijn voor het vormen van het diergeraamte. Men geve per dag aan ieder dier van 10 tot 15 grammen beenderassen, en men zal sterke dieren bekomen.

Landbouwers, niemand beter dan gij kunt een goed gebruik maken van de beenderen welke overschieten met den alval van het eten!

Er was te Rome een merkweerdig standbeeld, dat de vriendschap verbeelde.

Het was een jongeling, met bij en aangenaam aangezicht; want de vriendschap verstenst niet door onderdom en jeren.

Zijn kleed was vroolijk groen; de vriendschap is altijd jeugdijg en aangenaam aan elk een.

Op zijn voorhoofd stonden twee woorden gepeert: wintertijf en zomer. Dit batekende dat de vriendschap getrouw blijft, zowel in tegenspoed als in voorspoed.

Op zijn hart stonden dize twee woorden gedrukt: bij en verre. Want de afstand kan de vriendschap niet breken.

Op den boord van zijn kleed stond geschreven: dood en leven. Want noch leven, noch dood kan de ware vriendschap scheiden.

— Saal en sterk en stil, zoo moet het zijn; een brijje gerucht en wij zijn verloren.

— Zeker, senior, om middersaard, bij volle maan, heeft het feest plaats. Om middelsaard na den verkoop moet de gevagene Anglikaan hare trouwen met den gelukrijke koper; dat is de wijl van den oude, die om dat meisje bijzwoeren geworden is en eischt dat ze goed getrouwd werde.

— Saal en sterk en stil, zoo moet het zijn; een brijje gerucht en wij zijn verloren.

— Zeker, senior, om middersaard, bij volle maan, heeft het feest plaats. Om middelsaard na den verkoop moet de gevagene Anglikaan hare trouwen met den gelukrijke koper; dat is de wijl van den oude, die om dat meisje bijzwoeren geworden is en eischt dat ze goed getrouwd werde.

— Wat gij zegt! lichte Xavier; wordt hij kwezelar? God dat wij hier een voortreffelijke rechtschidingswet bezitten. Ik kom bidden voor het meisje. Voor boonder onso, hoop ik haar wel te koop.

— Hoorder onsen voor een meisje! Een groote som, heerschapp, doch gij zijt rijk.

— Ondertusschen was de boot vastgelegd; de mannen waren den trap opgestoogen en oomiddelsaard daarop hoorde men de poort sluiten.

— Na weten wij alweer iets, fluitende Leonard. Verstaat goed, Otter, nu heb ik Pierre, de kapitein uit Madagascar, zij zijn mijn koch en Soa is een vrouw, die ons tot gids heeft gevraagd. Wij moeten dus de poort binnend, doch de echie Pierre mag oocht binnen komen en er mag ook geen schidwacht meer zijn om hem binnen te laten.

— Zoudt gij dat zies kansschieke, Otter, of moet ik het doen?

— Laat mij begaan, leas, die Xavier heeft ons de les gespeld; voor de rest ben ik soel en sterk en stil.

— Laet mij begaan, leas, die Xavier heeft ons de les gespeld; voor de rest ben ik soel en sterk en stil.

— Laet mij begaan, leas, die Xavier heeft ons de les gespeld; voor de rest ben ik soel en sterk en stil.

LOURDES.

Wat al roete herinneringen, wat al heilighen gedichten zijn aan dit dard verhoofd, getregerd soed, door Maria overkomen, om ons sloed van zegen en genade-ort met het azerijk uit t starten? Laat ik u, wat eenoos halve eeuw geleden, een vergeten stadje in de Pyrenen, in t midden van Frankrijk, toe de Obseletie Zuvre-Magad er verscheen aan B ruitende en te komen gaf dat zij daar op eene bijzondere wijze wilde verreedt zijn. Sedert dien, getrouw aan des groep hauer Moederstroom-paartijk dandend-pelgrims uit alle landen en uit alle g eken, dan hopen om Maria's hat te toegen en haren bijstand al te spoeken. Reeds h eeft er velen, die van de geuk g-maakt door, aan Maria's vorten, over te knielen en te zal h met mij eens gij dat het oomozelijk is te zegen of woe te geven wat de pelgrim geveld. Welke zinnige velding, welke toot-vrede, welke hemelische genegen! De mensch baakt in een stroom van licht en welven en roept uit: » 't Is god hier te zijn, te loven onder de beschrijving van de slede d-moerders is 's steds om te eisen, voor h-n ten droefheid dat hij dit heilighom verlaat, vast beschloot weder te keeren zochast het hem mog-lijk zal zijn.

Hoe schoon is het in onze eeuw, van licht en voorlichting, is, maar ook van ong-lood en teledeleer, Maria's kindereu te Lourdes te aanschouwen! Waant gij u niet in de eerste tijd-n der christenheid? Dat zelfde jeugdijg en sterk geloof, dat doet hopen, dat doet h-minnen. Ziet hoe 't mensch-lijk oepocht met de voren g-voert, dat h eeft er velen, die van de geuk g-maakt door, aan Maria's vorten, over te knielen en te zal h met mij eens gij dat het oomozelijk is te zegen of woe te geven wat de pelgrim geveld. Welke zinnige velding, welke toot-vrede, welke hemelische genegen! De mensch baakt in een stroom van licht en welven en roept uit: » 't Is god hier te zijn, te loven onder de beschrijving van de slede d-moerders is 's steds om te eisen, voor h-n ten droefheid dat hij dit heilighom verlaat, vast beschloot weder te keeren zochast het hem mog-lijk zal zijn.

Hoe schoon is het in onze eeuw, van licht en voorlichting, is, maar ook van ong-lood en teledeleer, Maria's kindereu te Lourdes te aanschouwen! Waant gij u niet in de eerste tijd-n der christenheid? Dat zelfde jeugdijg en sterk geloof, dat doet hopen, dat doet h-minnen. Ziet hoe 't mensch-lijk oepocht met de voren g-voert, dat h eeft er velen, die van de geuk g-maakt door, aan Maria's vorten, over te knielen en te zal h met mij eens gij dat het oomozelijk is te zegen of woe te geven wat de pelgrim geveld. Welke zinnige velding, welke toot-vrede, welke hemelische genegen! De mensch baakt in een stroom van licht en welven en roept uit: » 't Is god hier te zijn, te loven onder de beschrijving van de slede d-moerders is 's steds om te eisen, voor h-n ten droefheid dat hij dit heilighom verlaat, vast beschloot weder te keeren zochast het hem mog-lijk zal zijn.

Hoe schoon is het in onze eeuw, van licht en voorlichting, is, maar ook van ong-lood en teledeleer, Maria's kindereu te Lourdes te aanschouwen! Waant gij u niet in de eerste tijd-n der christenheid? Dat zelfde jeugdijg en sterk geloof, dat doet hopen, dat doet h-minnen. Ziet hoe 't mensch-lijk oepocht met de voren g-voert, dat h eeft er velen, die van de geuk g-maakt door, aan Maria's vorten, over te knielen en te zal h met mij eens gij dat het oomozelijk is te zegen of woe te geven wat de pelgrim geveld. Welke zinnige velding, welke toot-vrede, welke hemelische genegen! De mensch baakt in een stroom van licht en welven en roept uit: » 't Is god hier te zijn, te loven onder de beschrijving van de slede d-moerders is 's steds om te eisen, voor h-n ten droefheid dat hij dit heilighom verlaat, vast beschloot weder te keeren zochast het hem mog-lijk zal zijn.

Hoe schoon is het in onze eeuw, van licht en voorlichting, is, maar ook van ong-lood en teledeleer, Maria's kindereu te Lourdes te aanschouwen! Waant gij u niet in de eerste tijd-n der christenheid? Dat zelfde jeugdijg en sterk geloof, dat doet hopen, dat doet h-minnen. Ziet hoe 't mensch-lijk oepocht met de voren g-voert, dat h eeft er velen, die van de geuk g-maakt door, aan Maria's vorten, over te knielen en te zal h met mij eens gij dat het oomozelijk is te zegen of woe te geven wat de pelgrim geveld. Welke zinnige velding, welke toot-vrede, welke hemelische genegen! De mensch baakt in een stroom van licht en welven en roept uit: » 't Is god hier te zijn, te loven onder de beschrijving van de slede d-moerders is 's steds om te eisen, voor h-n ten droefheid dat hij dit heilighom verlaat, vast beschloot weder te keeren zochast het hem mog-lijk zal zijn.

Hoe schoon is het in onze eeuw, van licht en voorlichting, is, maar ook van ong-lood en teledeleer, Maria's kindereu te Lourdes te aanschouwen! Waant gij u niet in de eerste tijd-n der christenheid? Dat zelfde jeugdijg en sterk geloof, dat doet hopen, dat doet h-minnen. Ziet hoe 't mensch-lijk oepocht met de voren g-voert, dat h eeft er velen, die van de geuk g-maakt door, aan Maria's vorten, over te knielen en te zal h met mij eens gij dat het oomozelijk is te zegen of woe te geven wat de pelgrim geveld. Welke zinnige velding, welke toot-vrede, welke hemelische genegen! De mensch baakt in een stroom van licht en welven en roept uit: » 't Is god hier te zijn, te loven onder de beschrijving van de slede d-moerders is 's steds om te eisen, voor h-n ten droefheid dat hij dit heilighom verlaat, vast beschloot weder te keeren zochast het hem mog-lijk zal zijn.

Hoe schoon is het in onze eeuw, van licht en voorlichting, is, maar ook van ong-lood en teledeleer, Maria's kindereu te Lourdes te aanschouwen! Waant gij u niet in de eerste tijd-n der christenheid? Dat zelfde jeugdijg en sterk geloof, dat doet hopen, dat doet h-minnen. Ziet hoe 't mensch-lijk oepocht met de voren g-voert, dat h eeft er velen, die van de geuk g-maakt door, aan Maria's vorten, over te knielen en te zal h met mij eens gij dat het oomozelijk is te zegen of woe te geven wat de pelgrim geveld. Welke zinnige velding, welke toot-vrede, welke hemelische genegen! De mensch baakt in een stroom van licht en welven en roept uit: » 't Is god hier te zijn, te loven onder de beschrijving van de slede d-moerders is 's steds om te eisen, voor h-n ten droefheid dat hij dit heilighom verlaat, vast beschloot weder te keeren zochast het hem mog-lijk zal zijn.

Hoe schoon is het in onze eeuw, van licht en voorlichting, is, maar ook van ong-lood en teledeleer, Maria's kindereu te Lourdes te aanschouwen! Waant gij u niet in de eerste tijd-n der christenheid? Dat zelfde jeugdijg en sterk geloof, dat doet hopen, dat doet h-minnen. Ziet hoe 't mensch-lijk oepocht met de voren g-voert, dat h eeft er velen, die van de geuk g-maakt door, aan Maria's vorten, over te knielen en te zal h met mij eens gij dat het oomozelijk is te zegen of woe te geven wat de pelgrim geveld. Welke zinnige velding, welke toot-vrede, welke hemelische genegen! De mensch baakt in een stroom van licht en welven en roept uit: » 't Is god hier te zijn, te loven onder de beschrijving van de slede d-moerders is 's steds om te eisen, voor h-n ten droefheid dat hij dit heilighom verlaat, vast beschloot weder te keeren zochast het hem mog-lijk zal zijn.

Hoe schoon is het in onze eeuw, van licht en voorlichting, is, maar ook van ong-lood en teledeleer, Maria's kindereu te Lourdes te aanschouwen! Waant gij u niet in de eerste tijd-n der christenheid? Dat zelfde jeugdijg en sterk geloof, dat doet hopen, dat doet h-minnen. Ziet hoe 't mensch-lijk oepocht met de voren g-voert, dat h eeft er velen, die van de geuk g-maakt door, aan Maria's vorten, over te knielen en te zal h met mij eens gij dat het oomozelijk is te zegen of woe te geven wat de pelgrim geveld. Welke zinnige velding, welke toot-vrede, welke hemelische genegen! De mensch baakt in een stroom van licht en welven en roept uit: » 't Is god hier te zijn, te loven onder de beschrijving van de slede d-moerders is 's steds om te eisen, voor h-n ten droefheid dat hij dit heilighom verlaat, vast beschloot weder te keeren zochast het hem mog-lijk zal zijn.

Hoe schoon is het in onze eeuw, van licht en voorlichting, is, maar ook van ong-lood en teledeleer, Maria's kindereu te Lourdes te aanschouwen! Waant gij u niet in de eerste tijd-n der christenheid? Dat zelfde jeugdijg en sterk geloof, dat doet hopen, dat doet h-minnen. Ziet hoe 't mensch-lijk oepocht met de voren g-voert, dat h eeft er velen, die van de geuk g-maakt door, aan Maria's vorten, over te knielen en te zal h met mij eens gij dat het oomozelijk is te zegen of woe te geven wat de pelgrim geveld. Welke zinnige velding, welke toot-vrede, welke hemelische genegen! De mensch baakt in een stroom van licht en welven en roept uit: » 't Is god hier te zijn, te loven onder de beschrijving van de slede d-moerders is 's steds om te eisen, voor h-n ten droefheid dat hij dit heilighom verlaat, vast beschloot weder te keeren zochast het hem mog-lijk zal zijn.

Hoe schoon is het in onze eeuw, van licht en voorlichting, is, maar ook van ong-lood en teledeleer, Maria's kindereu te Lourdes te aanschouwen! Waant gij u niet in de eerste tijd-n der christenheid? Dat zelfde jeugdijg en sterk geloof, dat doet hopen, dat doet h-minnen. Ziet hoe 't mensch-lijk oepocht met de voren g-voert, dat h eeft er velen, die van de geuk g-maakt door, aan Maria's vorten, over te knielen en te zal h met mij eens gij dat het oomozelijk is te zegen of woe te geven wat de pelgrim geveld. Welke zinnige velding, welke toot-vrede, welke hemelische genegen! De mensch baakt in een stroom van licht en welven en roept uit: » 't Is god hier te zijn, te loven onder de beschrijving van de slede d-moerders is 's steds om te eisen, voor h-n ten droefheid dat hij dit heilighom verlaat, vast beschloot weder te keeren zochast het hem mog-lijk zal zijn.

Hoe schoon is het in onze eeuw, van licht en voorlichting, is, maar ook van ong-lood en teledeleer, Maria's kindereu te Lourdes te aanschouwen! Waant gij u niet in de eerste tijd-n der christenheid? Dat zelfde jeugdijg en sterk geloof, dat doet hopen, dat doet h-minnen. Ziet hoe 't mensch-lijk oepocht met de voren g-voert, dat h eeft er velen, die van de geuk g-maakt door, aan Maria's vorten, over te knielen en te zal h met mij eens gij dat het oomozelijk is te zegen of woe te geven wat de pelgrim geveld. Welke zinnige velding, welke toot-vrede, welke hemelische genegen! De mensch baakt in een stroom van licht en welven en roept uit: » 't Is god hier te zijn, te loven onder de beschrijving van de slede d-moerders is 's steds om te eisen, voor h-n ten droefheid dat hij dit heilighom verlaat, vast beschloot weder te keeren zochast het hem mog-lijk zal zijn.

Hoe schoon is het in onze eeuw, van licht en voorlichting, is, maar ook van ong-lood en teledeleer, Maria's kindereu te Lourdes te aanschouwen! Waant gij u niet in de eerste tijd-n der christenheid? Dat zelfde jeugdijg en sterk geloof, dat doet hopen, dat doet h-minnen. Ziet hoe 't mensch-lijk oepocht met de voren g-voert, dat h eeft er velen, die van de geuk g-maakt door, aan Maria's vorten, over te knielen en te zal h met mij eens gij dat het oomozelijk is te zegen of woe te geven wat de pelgrim geveld. Welke zinnige velding, welke toot-vrede, welke hemelische genegen! De mensch baakt in een stroom van licht en welven en roept uit: » 't Is god hier te zijn, te loven onder de beschrijving van de slede d-moerders is 's steds om te eisen, voor h-n ten droefheid dat hij dit heilighom verlaat, vast beschloot weder te keeren zochast het hem mog-lijk zal zijn.

Hoe schoon is het in onze eeuw, van licht en voorlichting, is, maar ook van ong-lood en teledeleer, Maria's kindereu te Lourdes te aanschouwen! Waant gij u niet in de eerste tijd-n der christenheid? Dat zelfde jeugdijg en sterk geloof, dat doet hopen, dat doet h-minnen. Ziet hoe 't mensch-lijk oepocht met de voren g-voert, dat h eeft er velen, die van de geuk g-maakt door, aan Maria's vorten, over te knielen en te zal h met mij eens gij dat het oomozelijk is te zegen of woe te geven wat de pelgrim geveld. Welke zinnige velding, welke toot-vrede, welke hemelische genegen! De mensch baakt in een stroom van licht en welven en roept uit: » 't Is god hier te zijn, te loven onder de beschrijving van de slede d-moerders is 's steds om te eisen, voor h-n ten droefheid dat hij dit heilighom verlaat, vast beschloot weder te keeren zochast het hem mog-lijk zal zijn.

Hoe schoon is het in onze eeuw, van licht en voorlichting, is, maar ook van ong-lood en teledeleer, Maria's kindereu te Lourdes te aanschouwen! Waant gij u niet in de eerste tijd-n der christenheid? Dat zelfde jeugdijg en sterk geloof, dat doet hopen, dat doet h-minnen. Ziet hoe 't mensch-lijk oepocht met de voren g-voert, dat h eeft er velen, die van de geuk g-maakt door, aan Maria's vorten, over te knielen en te zal h met mij eens gij dat het oomozelijk is te zegen of woe te geven wat de pelgrim geveld. Welke zinnige velding, welke toot-vrede, welke hemelische genegen! De mensch baakt in een stroom van licht en welven en roept uit: » 't Is god hier te zijn, te loven onder de beschrijving van de slede d-moerders is 's steds om te eisen, voor h-n ten droefheid dat hij dit heilighom verlaat, vast beschloot weder te keeren zochast het hem mog-lijk zal zijn.

Hoe schoon is het in onze eeuw, van licht en voorlichting, is, maar ook van ong-lood en teledeleer, Maria's kindereu te Lourdes te aanschouwen! Waant gij u niet in de eerste tijd-n der christenheid? Dat zelfde jeugdijg en sterk geloof, dat doet hopen, dat doet h-minnen. Ziet hoe 't mensch-lijk oepocht met de voren g-voert, dat h eeft er velen, die van de geuk g-maakt door, aan Maria's vorten, over te knielen en te zal h met mij eens gij dat het oomozelijk is te zegen of woe te geven wat de pelgrim geveld. Welke zinnige velding, welke toot-vrede, welke hemelische genegen! De mensch baakt in een stroom van licht en welven en roept uit: » 't Is god hier te zijn, te loven onder de beschrijving van de slede d-moerders is 's steds om te eisen, voor h-n ten droefheid dat hij dit heilighom verlaat, vast beschloot weder te keeren zochast het hem mog-lijk zal zijn.

M. GIELEN.

de achbare volksvertegenwoordiger van Tongeren, zal op zaterdag, 22e Juli, dag der voor, in het lokaal der Land- en Tuinbouwmassappijnen, in het Koffiehuis Allée Verte, Kiekenstraat te Tongeren, van tien uur tot een, de personen ontvangende die hem verlangen te spreken.

HET IS ONZE PLICHT

te protesteren tegen de hatelijke aanvallen waarvan een onzer vrienden het voorwerp wegens een blad dezer stad is.

Men durft er beweren dat een katholiek lid van den provinciale raad zijne medewerking aan het liberaal blad verberlt!

Onaodig te verklaren dat deze bevestigingen zoo leugenachtig als bedriegend zijn.

Wij zullen ons niet langer met zulke beschuldijgen bezig houden; voor het oogenblik b-palen wij ons te aan onze lezers te doen kennen.

Wij willen enkel vaststellen dat er menschen zijn die even heel aardige manier hebben om de eendracht in de katholieke geleerden te doen terugkeren, daags voor de gemeentekiezingen.

Dat zij de verantwoordelijkheid hunner daden dragen!

ONZE LIBERALEN.

Met meer red-nog dan in verleden tijden, vestigen wij ons als de eerste aanlicht onder lezers op de volkomen machtloosheid en de welkende kwaad-trouw, die de polemiek van het tongersch gezelschapje konnerken. Gedurende vier jaren, h-t het Journalke oophoudend geschreeven dat h-t, tijdens de aanstaande gemeentekiezingen, onze vrienden van het stadhuis g-afkegelen.

Dit enkel-maanden scheiden ons nog van de kiezing, en welke zijn de bevestigingen die het gezelschapje gebruikt om de kandidaten der geenzijde te doen zeggelren?

Doorloop zijn laatste nummer, vriend lezer, en zijt u niet verlost van dit.

Echte of ing-bereld-zeden-schandalen, ziedaar het weinig proper betrek op het welk het geenzijde blaafje zijn g-achtig kiespulem-ook rolloren.

En het Journalke bepaalt zich niet met f-iten te verberben over dewelke het gericht nog geen uitspraak gedaan heeft. Maar het treedt met genogen in bijzonderheden van zulken aard, dat h-t ons geoorloofd is te vragen of er een buisvader bestaat die zulke geschieden in zijn gezin laat binnentreden.

Overzies, het geenzijde zou ons plezier doen zoo het ons d- her-klongen wilde doen kennen die bestaan tusschen zulke f-iten en tusschen onze aanstaande gemeentekiezingen.

Na breedvoerig er met genogen op die weinig propre f-iten zandend te hebben, komt het geenzijde opnieuw voor de pennen, met die oud- en verberde taal der zongezede vertaling welke de aanlegging der buurtspoorweg-Lijn Tongeren-Cortsem ondergaat.

Het Journalke komt nogmaals met deze tweemaal wedergelede dommeheid uit, te weten dat indien de tram Tongeren-Cortsem niet loopt, dit enkel de fout der katholieke-meerderheid van den gemeent-raad is. Wij zullen ons b-palen met te herhalen het, een wijzde vroeger de geenzijde g-achtig hebben te zegen: De grafische werken der Lijn Tongeren-Cortsem worden regelmatig voortgezet; zochast zij volkomen zullen zijn, al de lijn in aanbesteding gesteld worden; onze gekoz-nen, al-graden, houden zich overpoosd met de oplossing van deze kwestie bezig.

En na die vuile bijzonderheden over f-iten welke een blad dat zich eendijg in de schaduw tracht te laten, en na die dwaze beweringen

vonden zij Otter's wapens en kleeren liggen, doch de dweerg was verwezen.

— Men g-heit ons verraden, lispelnde Soa. — Neen! antwoordde Leonard.

— Waarom heb Otter toch zijne kleeren uitgeleerd? overwoog Leonard. Met geen ander doel dan om in het water te gaan. Welk was hierbij zijn plan? Leonard richtte zijne blikken op het water, om eene opheldering te zoeken voor dit raadsel en, in eene halve sch-mering, kon hij aan de overzijde, beneeden het wachhuis en op den trap, die naar het kanaal leidde, de schidwacht zien zitten. Zijne voeten waren geen twee duim van het water af.

Het volgende oogenblik zag Leonard iets zieders. Aan den voet van den man werd een massa zichtbaar en sneller dan de weerlicht geel-plotseling de half schied man, door die massa naar beneeden getrokken, in de diept. Hij had den tijd niet gehad van een kreet te uiten, zoo snel was hij onder water. Men hoorde s- chis een kl- in gerucht daar onder — dat was alles.

Nu begreep Leonard wat er gebeurd was, te meer daar het volgende oogenblik Otter op den trap verscheen met zijn mes in de hand; hij ging het wachhuis binnen; men hoorde de touwen kraken en langzaam kwam de ophaalbrug naar beneeden; de weg naar het slavenkamp was open en de dweerg versch- en op de brug.

— Neel, flusterde Leonard tot Soa, Otter is een heid; hij h-t ons het slavenkamp oer-sterker!

— Otter kwam nu tell.

— Spodrig, kom over, bas, alvorens te zien dat de brug omzagt.

— Men gal hem zijne wapens en kleeren en weldra stonden zij op den wal van het slavenkamp en slopen zij in wachhuis binnen, waar een licht brandde. Terwijl Leonard de brug ophaal te, trok de dweerg terug zijne kleeren aan.

— Nu zijn wij veilig voor eenigen tijd, zegde Leonard, vadat hij Otter variz de haad had gedrukt. Gij hebt een heid-land verlicht, doch h-t werk begint eerst. Nu naar de slaven. Kom, neem het licht en wijjs ons den weg, om-omdat bemerkt ons hier.

— Neer, bas, er is niemand kan ons bereiken. Maar wij zullen beginnen met het draakonten te vonden; zoudt wij desnoods het niet kunnen beschieten.

over de moogtege werkloosheid onder gemeentekiezingen in hetgeen het aanleggen der spoorweglijn Tongeren-Cortsem betreft, vindt het geenzijde geen enkel woordje meer te zeggen. Het Journalke, dat steeds roveel zweest als er geene kiezing in het verschiet is, wordt eensklaps zoo stom als een karpel.

Die felle Janne, die tijdens de gemeentekiezingen van maand October de stedelijke regering geking over werpen, kunnen zelf met de kleinste griel tegen onze vrienden introgen!

Hoe dikwijls notans heeft het geenzijde niet uitgebruid met de akte van inschuldijstelling der katholieke-meerderheid g-gepoken?

Volgens het beweerde, ging het de overdraagzaamheid onder vrienden a in